

ציביה ברקאי

בית־אל

גוף האדם הוא השרש היחיד שיש לי.
 גוף האדם הוא השרש היחיד.
 והוא לא מחזיר נשמות לפגרים.
 ואין לי גוף יחידה, גופה, להרגיש
 בתוכה בעל חיה. כל מה שהופך אדם
 לחי, נשאב. אני הולכת בלי קלפה ובלי
 תוף, בלי כסות, לישון, בלי חיק, גזע לבד,
 בלי זה. מה שאת לא מבינה זה שגוף
 האדם הוא השרש היחיד שלי. כמו נוד
 אני מחפשת שרש בטן להאחו. בתוך מוץ
 מיצד הטוב הייתי מברכת הגומל עכשו,
 אך גופך אף פעם לא כאן, איני יודעת
 למה אינך, מהיכן ועד לאן.
 שרש בית, אני הולכת בלי זה.
 מאז יצאתי שטופת דם מגופה
 החי והבוער והזוהר בלפי אין קץ
 של אמי, מבקשת את ידי לחזר עד
 שם – מקום בו גופי לא קיים, כי קדוש
 הוא. בחלומי חילים לא עולים, לא
 יורדים. אני מול כיתת יורים.
 צו האל מורה לרגלי להשאב, אסור
 לברח, אסור להתכופף. לתת להם
 לירות בי. אני והם במדי צבא הגנה
 לישראל. במטוחי בית־אל.

הַרְגֵּלִים טוֹבְעוֹת בְּאֶדְמָה
בְּעוֹדֵי קָמָה.

יְלָדוֹת שֶׁל דְּרָדָסִים; דָּם מְרוּחַ עַל
הַמְּשֻׁקּוּפִים. לֹא תִמְיֵד הַדָּם שֶׁלָּנוּ
וְהִיָּה הַדָּם לְאֵת עַל הַבְּתִים וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ. וְהַחְמִיצָה וְהִסְרִיחָה.
לֹא תִמְיֵד הַדָּם הִיָּה לְכֵן כְּזֹרַע אֲבָרָהֶם,
לֹא תִמְיֵד הִיָּה מְצִיר כְּשֶׁמְרָקוֹ צֶעַק
לַיִם אֲאֵמָא אֲלֵאֲלֵתְלִכִּישׁוּבִיהִבִּיתָה,
א-א-מ-א,

אֲנִי מִבְּטִיחַ לְהִיּוֹת יָלֵד
אֲמִיץ, אֲנִי מְצִטְעֵר
א-מ-א, אֵתָה לֹא

אוֹמֵר לִי שְׁלוֹם? וְאִז
הִיָּה שְׁלוֹם –

מִתוֹךְ הַטְּלוּיִזְיָה –
הִיָּה שְׁלוֹם –

כֹּל יְלָדֵי תֵבֵל בְּכִינוּ הַבֵּיתָה. לְמַרְחָקִים.
בְּיוֹם בּוֹ גּוֹפֶךְ יִבְגֹד, אָבוֹא עַד בֵּית
הָאֵם, לְטַפֵּל בָּהּ, אֲמָא.

הַמְּקוֹם יְהִיָּה תִפְּל וְאֲחוֹתִי תִתְּפַלֵּל.

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים – אַחַת

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים – שְׁתֵּים

– שְׁלֹשׁ

– אַרְבַּע

– חֲמִשׁ

– שֵׁשׁ

שִׁבְעַת פְּעָמִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים.

שֶׁר צָבָאוֹת זֶה בְּטַח אֱלֹהִים אַחֲרֵים.

בְּמְקוֹם בּוֹ נוֹלְדִתִּי עוֹבְדִים אֱלִילִים גְּבוּרִים.
הַשָּׂרֵשׁ הַיְחִיד שֵׁיִשׁ לִי הוּא חֲדָר בְּטַגְגַּי הַמְּתַקֵּים

הרחק ממני, כאלו לא נולדתי,
הרחק כל-כך ממך.

(בתוך חדרך ארון הקבר. האם אתה נח, אבא, בתוך הערין? האם יש ערין
אחרי הקבר, בתי? האם אתה עוד בינינו, אבי? ובאיזה זמן
בדיוק תבוא לחבק, להתחבק, ובאיזה עולם).